

ทุกข์...เพราะคิด

นำเสนอเมื่อ : 23 ก.ค. 2552

"...ถ้าเรามัวแต่คิดถึงความมากมายใหญ่โตของงาน
เราจะเกิดความสับสน และทำอะไรไม่ได้เลย
ตรงกันข้าม หากเราจับงานขึ้นมาทำทันที เราจะพบว่า
แม้ใหญ่เท่าภูเขา งานก็จะค่อยลดน้อยลงทุกวัน ๆ
แล้วในที่สุดก็สำเร็จลงได้.." วาตะคานธี

วันนี้ต้องเดินทางไปทำงานแต่เช้า ซึ่งในช่วงเช้าในตัวเมืองนครราชสีมา รถราจะติดยาว
คงไม่ต่างกับจังหวัดใหญ่ ๆ ทั่วไป เดินทางระยะทางไม่ถึง ๑ กิโลเมตร ต้องใช้เวลาครึ่งชั่วโมง
นอกจากนั้นอุบัติเหตุก็มักจะเกิดในช่วงรีบด่วนเช่นกัน ที่เห็นเกิดอุบัติเหตุบ่อยก็เห็นไม่พ่นรถจักรยานยนต์ ชับเร็ว
ขาดวินัย มั๊งาย และใจร้อน...ก็ต้องระวังตลอดเวลา

เมื่อคืนที่ผ่านมาจะเครียดนิดหน่อย นอนไม่หลับ เนื่องจากวันนี้ต้องจัดอบรม ๒ โครงการ
ภาคเช้าจัดอบรมโครงการปฐมนิเทศนักศึกษาที่เข้ามาฝึกงานภายในอาคารสำนักงานอัยการเขต ๓ จำนวน ๓๑ คน
มีการแบ่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่แต่ละคนจะต้องรับผิดชอบแต่ละงาน ไม่ว่าจะป็นจัดทำเอกสาร งานลงทะเบียน
งานจัดสถานที่ และงานประสานงานกับวิทยากร แต่ความคิดก็ยุ่งกังวลไม่หาย กลัวไปต่างๆ นานา
ทำให้เราได้คิดว่า...คนเราทุกข์เพราะความคิดแท้ ๆ ...

หลังจากพิธีเปิดการปฐมนิเทศแล้ว
จะต้องไปทำพิธีเปิดการอบรมโครงการพัฒนาบุคลากรด้านคอมพิวเตอร์หลักสูตร Powerpoint
ที่ห้องฝึกอบรมคอมพิวเตอร์ สถาบันฯ ชั้น ๓ ทางสุรรพสินค้าคลังปลาซา เมื่อถึงเวลาจริง ๆ สิ่งที่เรากังวลเมื่อคืนนี้
ก็ไม่ได้เป็นไปดังที่คิดไว้ ทุกอย่างดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย..เราคิดสร้างภาพให้ตนเองกลัวเองแท้ ๆ

งานบางอย่างที่เราคิดว่ายาก ไม่น่าจะทำได้สำเร็จได้หรือไม่ หากได้แต่คิด ไม่ยอมลงมือทำ
แล้วเรารู้ได้อย่างไรว่ายาก หรือง่าย งานจะยากหรือง่าย ก็อยู่ที่เราคิดเอาเอง ถ้าคิดว่ายาก ก็ยาก คิดว่าง่ายก็ง่าย
และถ้าคิดว่าไม่สำเร็จ เราก็แพ้ไปแล้วครึ่งหนึ่ง

...จะสุขหรือทุกข์ จะหนักหรือเบา จะแพ้หรือชนะ ล้วนเกิดจากความคิดของเราทั้งสิ้น...น่าคิด!!!
และคงจะทุกข์เพราะคิดเอง และทุกข์เองไปอีกนานเท่าใดหนอ...!!!